

[Harald Nielsen.]

ces og med uhyre tilslutning. Der er ikke tvivl om, at det arbejde, som udføres her, i mange henseender er velegnet til at øge interessen for god teaterkunst.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg ændringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse.

Hvad lovforslaget om ændringer i biografteaterloven angår, kan jeg også anbefale dette; det rummer jo kun de ændringer, som er nødvendiggjort af teaterloven.

Til slut skal jeg lige nævne det underændringsforslag, som er stillet af de uafhængige. Jeg kan ikke se rettere, end at det, der heri foreslås, allerede er tilgodeset i lovforslaget; det er der jo også givet udtryk for i betænkningen. Jeg finder derfor dette underændringsforslag helt overflødigt og skal anbefale, at man afviser det.

Gottschalk-Hansen: Det hænder desværre ret ofte, at oppositionens ordførere ved et lovforslags anden behandling må udtale deres utilfredshed med og kritik af den måde, hvorpå et udvalgsarbejde har fundet sted; dels har man savnet tilstrækkelige oplysninger, dels har der ikke været levnet den fornødne tid til et ansvarligt og grundigt udvalgsarbejde, forhold, der nødvendigvis må skabe despekt og utryghed om lovgivningsarbejdet. Men når en sådan kritik kan fremføres, må man i anstændighedens navn også kunne udtale sin anerkendelse og glæde, når det modsatte har været tilfældet. Det er sket i den foreliggende situation, og jeg vil gerne takke formanden for det udvalg, der har arbejdet med teaterlovforslaget, for den loyalitet og den hensynsfuldhed, hvorunder arbejdet har fundet sted.

Ved lovforslagets første behandling i forrige samling gav jeg på det konservative folkepartis vegne principiel tilslutning til lovforslagets fremme, og da lovforslaget i indværende samling blev genfremsat stort set i uændret form, gav det ærede medlem fru Hanne Budtz i mit fravær udtryk for de samme synspunkter. Mit parti anerkender teatrets store betydning. Vi anerkender det som en værdifuld kulturfaktor, og vi er enige i, at disse kulturgoder bør komme hele folket til gode, hvilket det foreliggende lovforslag jo giver mulighed for.

Vi er selvfølgelig enige i den betragtning, at man i alle samfundslivets forhold bør udvise en vis forsigtighed med hensyn til offentlige udgifter, ligesom vi under ingen omstændigheder ønsker at engagere os i noget, der ligger hinsides det økonomisk forsvarlige. Men menneskene lever nu engang ikke af brød alene, og når man betragter de ofre, der gennem årene er bragt på kulturens alter, tror jeg nok, man må erkende, at teatrene og den virksomhed, der udgår fra Thalias templer, er blevet stedmoderligt behandlet, bortset måske fra nationalscenen.

Det foreliggende lovforslag søger at imødekomme et rimeligt og anstændigt ønske fra det rejsende teater, landsdels-scenerne, institutionsteatrene, de private teatre og amatørscenerne eller sagt med andre ord: lovforslaget tilstræber at råde bod på noget af den ulighed, der synes at være mellem hovedstad og provins.

Det har været opmuntrende at se, med hvilken interesse udvalgsarbejdet er blevet mødt ud over landet. Udvalgets rejser til de forskellige landsdels-scener såvel som vore besøg i Sønderjylland og i Sydslesvig har med al ønskelig tydelighed godtgjort dette. Der er for mig at se ingen tvivl om, at den virkelig gode kunst, sådan som teatrene kan præstere den, imødekommer et naturligt behov i det danske folk. Den tanke, man undertiden præsenteres for, og som bl. a. har været behandlet af redaktør Aage Hastrup i en kronik i Berlingske Tidende for 4. april d. å., at teaterinteressen i Danmark for tiden skulle være temmelig ringe, og at en af forklaringerne herpå skulle være konkurrencen med fjernsyn og radio, er ikke relevant. Tværtimod tror jeg ligesom redaktør Hastrup, at disse almindeligt udbredte tekniske kulturgoder kun er med til at skærpe appetitten og vække interessen for scenekunsten. Det er i det mindste min personlige erfaring, at disse ting ikke har virket konkurrerende eller hæmmende inden for det område, hvor jeg har min daglige gerning, et område, som vel med nogen ret kan paralleliseres med det emne, vi behandler i dag.

Jeg betragter det som noget af det allermost værdifulde, at der ved denne lov skabes mulighed for en sønderjysk landsdelsscene. Enstemmigheden i udvalget er jo i sig selv